

पुस्तक संख्या: २२४३७

वर्ष: १९८०

पृष्ठ संख्या: १००

लेखक: श्रीमान श्री

कला

विषय: भारतीय कला

प्रकाशक: श्रीमान श्री

पुस्तक संख्या (नवी) २२

पृष्ठ संख्या १००

वर्ष: १९८०

पुस्तक संख्या

पृष्ठ संख्या

लेखक: श्रीमान श्री

030966

१००

पुस्तक संख्या: २२४३७

द्वितीयकी २

॥ ~~मन्त्र~~ ~~मन्त्र~~ ~~मन्त्र~~ ॥

॥ मा-च्यंदिनशतपथप्रास्तासामन्त्र ॥

॥ ३० ॥ नमो गणेशाय ॥ २० ॥ सयदा इत्येतत् ॥ अथ धर्ममध्याय आधन ब्राह्मणी यद्य
 धर्मं तत्र माहिं उपि न यस्तथा तत्र न ऊर्ध्वं ब्राह्मणो न कुतश्च न तु कुंभताम्रधापि वदस्व नावस्था
 पृथग्युयोद्या वादधी विद्याना ब्राधनी ब्राह्मणमेवानंतरे प्रहृता तत्र याधने तस्माद्ब्राह्मणे
 व संनद्रत्यादी निरीलितस्माद्यदि विनेक सवयस उपनमेदित्येतद्वा एषा व संबंधी गार्हपत्या
 संगतिकमीलि विविदिता निवेत सिद्धाः सत्यते स्रुत्य व्यपाय आधनं विधाय सत्ये स संबंधः
 अग्निदेवतं उग्रह वसा गंधर्व लोका सह तो संबंधः अपरोपिय त्रैवै प्रजापतिः प्रजाः सह
 जगत्स्यैको परस्मतेर वा एतस्मादंतका नृत्योऽसंबन्धरादि मुच्यते अग्नि होत्रादी निरीकीर्ण ॥ १
 सा एतन्मस्यां प्रवायाम शिषि नायाम ग्री आद धत प्रजापति नाया दधीता एषवा एधेद व
 तादीनां अग्नीनां प्राजापत्य एव योनिः तद्विशेषा इतरे तरे बौ व यो यमाधीय मानंतयोद्या स्रुत
 त्रकमीलि कं वा कं चोतदनुः उपमेव मागे प्रतिपद्यता यथा गंधर्वा ग्राविद्या गंधर्वी णामेव

मीनाध्वतयधिरुत्थाहानम...
 लोभयोऽजनवन्निःप्रयो जनानां सौभाग्यदीनी...
 मतः॥ ॥ तत्र स यद्वा इतश्चेतथेति सै...
 तदेव यथो यत्र न व तिततः सै नरति। तसं नाराणां सै नारत्वं सी...
 यत्र पत्रायेनै नी। नि गै नी किं चित्त उदकाद सै स नरत्ययैः रुद्रवत्यो। अतएव स्वनाह
 सेवत्रादका हावये न्यगौड ए यः न च विद्विद्यत एवा यथा ह्यु। अत्रैरकीकनी कमप आविवेश
 नि। हिरण्येव अत्रै हिरत इति जष पु वन्ताः समाना ह्यो अकरो ता सा ह्यो नु त्वेमकरो दिति॥
 एवमारुकरशरीरा सुदृष्ट्यै। न यशमेव वदति त्रयाणां प्रयो जनीतर। यशसा च यशश्चि
 ना हिरण्येन येन मयि समर्पयति। पशु निरूपेः मियनेन चाडि स यद्वा एतैरुपेत इत्यनि ॥२
 जायना॥ अथोच्छिषति येषु ह्यन पुत्रा हवनीयादीनामाध्वस्य न वतिता नु स्त्रिषति यद्मु
 क्रितीत्यर्थः॥ उत एतान्यस्त्रिषतितीति। अथ यशिया यामेव धि व्या माध्व इति गच्छशे

॥२

वाक्निमर्षमुस्त्रिषति यदस्याः धि व्याः सकाशादतदुद्धरति। उद्धमयेति। अथानंतरं निः
 शल्यापीयशिया यो धि व्या माध्व इति सै नार निर्वच्यनेन सै नार ब्राह्मण प्रकीर्तदेशसै
 कार वा लोभ्य ममत ह्यु वनविधानं॥ ॥ अयादिर सु सति प्रवृत्ते वा तोने वा दशा वा स
 याद वा स्या माध्वेत सवी सै नारा नो व्रीतीति। याधिकारण नू यता याः धि व्याः सै नारा
 त्रिवचनात् अत्रै वा आपो इत्यादि ना एक प्रयो जनमाद॥ ॥ येषां वा आपो इत्यपरी अद्रि वा
 इदमिच्छती यो अपरे रूप्ते मेव यत्र यत्राये न्ये केन तसैतः सै नरतीति॥ ॥ अथ हिरण्यो हि
 रण्यमपि स्वरुहाने च वकारे इति पूर्वस्मादववाक्यशेषादघिसै काशै अघे विवसै संको
 शादी प्रिरस्यतदिदमघिसै काशो न धवयति न गच्छति। नेत ह्यवर्नं तस्य युक्तमस्य युतिग
 लो उदका वरुहमादित्यनि प्रायः न किंच न शीत ज्ञाणादिदि कारो त्येतव॥ तथापि य
 शः यशश्चि यो गुरुतर मन्वा ययुप कारणा यः निकारण मा माहादवस्या नेरै तो यस्मात्
 यशमेवैवमघिसै मध्व इति॥ इति अयाज...

सो एतान्यश्च ५३ कारण

मर्षयितव्यं दुःखेण वा या जमा न भवति तं दुःखं न्यादिना वा बाधे विचारमेव सम-
मितीति प्रयोऽनौतरमाह उवाच भुक्त्वा खिन्नं तं विनाशं तं तं मातुस्त्वं आख-
वः ॥ ५३ ॥ तं तं मम भो धः ॥ ५३ ॥ विचारानि दुःखं अथः शब्दसमीपे हि स्यात्तत्र द्योग्येति
ती कस्य ये वा अनि सर्वतः कार्ये भिद्यते इति दुःखि दुःखं द्वितीयातिना तं पुनरन्यत्रापि
५३ ॥ यत्प्रापि विद्यानिशयेन पी बातः ५३ ॥ ततमाः पुरीष्य इति त्वेवमाहुः इति त्वं कार्यं छिद्रा
माह ५३ ॥ पुरीषं मूलः तमदिति पुरीष्यः श्रीमा ५३ ॥ ततश्च पुरीषमित्य नि प्रागः समानं
तं पुरीषं न कस्यं वेति करीष नात्रेण श्रीरवस्यते ५३ ॥ ॥ अथ शर्कराः ॥ निनीग
मो निनीकोटि न्यगताविति यत् ॥ तस्य तु कालु इच्छं दसिद्धिद्विः अनेलायन इतश्च श्वेत
आनियतीति तवतीत्यर्थः यथा पुष्करणी ॥ पुष्करणी धनस्य सा तात्पर्येणैव चिन्त्याः ॥ अ ॥ ३
यत्तानेन सैवार्थः ॥ यथा या उपमानेन न वतीति पद्मी निपत्रं पुष्करणी यथा तत्त्वे लाय
त्यवमाने नारदः ॥ यथा तलो ह्यमा मा कदाचिदं त रि क्षति वा सिद्धाद या उपगच्छति स्म ॥
कदाचिदं मूलं ॥ यथा यत्तलो ह्यमा मा कदाचिदं त रि क्षति वा सिद्धाद या उपगच्छति स्म ॥

यीः ॥

रथोत्पिच्छेन युतः

निररदो निः॥ यथा वा दृष्टं॥ यदा उदुः आवर्तते

गोआसी आदधीनमेव...
मदायमा...
तदा व्याध...
होरादवा...
रणकिं उदवता...
दक्षिण...
विष्टत...
क्षिण...
सादो उद...
कम वि...
छरतो अ...
यबाद उप...

शिशिरा...
मुलाहा...
वर्ष...
नवि...
द्य...
अ...
अ...
यज्ञा...
पु...
लि...
ध...
न...
श...
भा...

५७

Arts

卷三

मन्त्रि

[illegible][illegible]

[illegible]

तद्विधिः सोमपात्रेषु शखा इति वृत्त एतद्विनिम्या रवे वृद्धादिद्योतनसंबन्धः तन्मात्रेण
 व्याख्यातवातीमाध्ये वीरगिज्ञातमात्रमात्राणां नार्तः पूर्ववत् नृपतिः प्राडतावत्काधुनापि
 उज्जिन्यमथा इति ज्ञेयः॥ स्यात्तु च मन्त्रोपदेवानामित्याद्यप्यादिवाव प्राप्तिवर्शनामिति ह्यम
 शेषवत् नृपति उज्जिन्यमथा इति व्याख्येयप्राप्तिवर्शनेनोपासीतामिहात्राः तत्कालानि
 रव्यप्रवृत्त्यात् स्रुततरुनीयसिद्धये तावत्प्रापति नैव प्रजापतिरिति हितानुवराजवामः
 तद्विप्रवृत्त्यात् नृपति निपातः वयमप्यात्मनो नृपतिरिति हितानुवराजवामः
 वक्तृशेषः स्यामप्यादि ह्यदिः किंविदृशं परिवर्तयाम्यत्रेण स्यात्तु च स्यामप्यात्प्रापति
 तद्विदितिसमीतादर्थं पञ्चमसुद्धयउपधिवा। आहतमस्मिन्व्यासावः॥ तद्वत्वा। प्रीयादृशो
 तं गताय चैरप्यथा। व्यादिभिः प्रीयादृशो तं गताय चैरप्यथा। व्यादिभिः प्रीयादृशो तं गताय चैरप्यथा।
 त्रैलोक्याजमुः। दवा आत्मा त्रैलोक्याजमुः। दवा आत्मा त्रैलोक्याजमुः। दवा आत्मा त्रैलोक्याजमुः।
 त्रिबवनात्मागे। द्रव्या। सेवने उमानवी। स्यात्तु च दवा आत्मा त्रैलोक्याजमुः। दवा आत्मा त्रैलोक्याजमुः।
 नीदृशा। तास्य वाक्कावशा प्रकृतवतीति। हिंकार आर्ष इति दर्शयति प्रसंगात्। तादृशा
 विनायक। जातुः निगम ननु द्विंकार स्याद्वत्तावत्प्रद्व्याहृष्टपति। कर्त्ता तस्य
 हिंकारेणामयः। तादृशा। तास्य वाक्कावशा प्रकृतवतीति। हिंकार आर्ष इति दर्शयति प्रसंगात्। तादृशा
 तन्त्रवचनं स एयं विनिमिनृताय हिंकार उपनयत इति शेषः तस्मादवा

पत्नी वनीया। यस्मात्ते विरगि दिक्कृतिने नोपजीविता। तस्मात्तत्रैवापि निश्चितं वाता
निर्वाण रूपकारं दोना लैनादिना द्या दद्यात्तु रूप जीवना ह्ये। तन्निष्ठं नैकदा वन
त्रे बाधु निक्कल्यागे विवक्षितेन न द्रशयः प्रयोजनीयं किन्तु यत्प्रेयसि गंसाधुपत्न्या
त्येवमादि प्रयोजनं द्रशयं वयमिह त्येता जयः उरुपायः प्रसंगात् उक्ता वतु य
न्यात। न द्रैकव्यापैदपि सवोपकारी दैवयं जनितवन्नेये गं जनितवन्तः कथं। दृष्टाव्या
पकारिता वावदा। यज्ञो त्येवैय। यज्ञसाधनमित्यर्थः। तस्मात्तत्रैवापि निश्चितं वाता
यमेव गदगदपदुष्टादिति गम्यते। अन्तर्ह्येव वलितिति दृष्ट्वा प्रकारिणा द्रुक्ता मायादयति।
यद्वादिनं याज्ञमिति शाकोदनाद्यपि गोरसं संस्पृष्टमात्रा। उक्तं मात्रं च वतीत्युचि
प्रायः भनन्ते नोत्र महिषस्य सदि संस्पृष्टमप्यनमसि न माहिषस्याप्युच्यते। तत्रैव
उत्पन्नं वादित्यनिप्रायः॥ तद्वा एतादव॥ एतद्वै प्रमितिनाम यज्ञस्य गवां वसाधरणं।
अपि निवेने यसी। एकस्यापि श्रेयसाय न्नाम तदपि न युक्तं। सा दा ज्ञातीति किमुत वयोः
तस्मादित्यपरिहरे सदीप्ते वलिको न सा दा उच्चारणं त्यथैव योत एण व्यवहारदि
त्यर्थः। कन साधुपत्न्यादिना साधुपत्नमिति उपनामुक्तं॥ तासां लक्ष्मिभिः कनो
यागिरहमस्यामिति ध्यानवा नेतस्मी नो रतः प्राप्तिं बहालरूपं वनरहस्यं परविशे

श्रीः॥

हृदयकसानि एव विदुः। तस्मात्तत्रैवापि निश्चितं वाता
निर्वाण रूपकारं दोना लैनादिना द्या दद्यात्तु रूप जीवना ह्ये। तन्निष्ठं नैकदा वन
त्रे बाधु निक्कल्यागे विवक्षितेन न द्रशयः प्रयोजनीयं किन्तु यत्प्रेयसि गंसाधुपत्न्या
त्येवमादि प्रयोजनं द्रशयं वयमिह त्येता जयः उरुपायः प्रसंगात् उक्ता वतु य
न्यात। न द्रैकव्यापैदपि सवोपकारी दैवयं जनितवन्नेये गं जनितवन्तः कथं। दृष्टाव्या
पकारिता वावदा। यज्ञो त्येवैय। यज्ञसाधनमित्यर्थः। तस्मात्तत्रैवापि निश्चितं वाता
यमेव गदगदपदुष्टादिति गम्यते। अन्तर्ह्येव वलितिति दृष्ट्वा प्रकारिणा द्रुक्ता मायादयति।
यद्वादिनं याज्ञमिति शाकोदनाद्यपि गोरसं संस्पृष्टमात्रा। उक्तं मात्रं च वतीत्युचि
प्रायः भनन्ते नोत्र महिषस्य सदि संस्पृष्टमप्यनमसि न माहिषस्याप्युच्यते। तत्रैव
उत्पन्नं वादित्यनिप्रायः॥ तद्वा एतादव॥ एतद्वै प्रमितिनाम यज्ञस्य गवां वसाधरणं।
अपि निवेने यसी। एकस्यापि श्रेयसाय न्नाम तदपि न युक्तं। सा दा ज्ञातीति किमुत वयोः
तस्मादित्यपरिहरे सदीप्ते वलिको न सा दा उच्चारणं त्यथैव योत एण व्यवहारदि
त्यर्थः। कन साधुपत्न्यादिना साधुपत्नमिति उपनामुक्तं॥ तासां लक्ष्मिभिः कनो
यागिरहमस्यामिति ध्यानवा नेतस्मी नो रतः प्राप्तिं बहालरूपं वनरहस्यं परविशे

श्रीः॥

नेत्रनञ्

[illegible]

१० अतः सस्यान्नावन्तु प्रवृत्तिः सत्यं च ॥ अथ धीयतो निसर्गमस्योपपन्नं तत्तत्
 उपलब्धतां न जातिरिति सोऽनेने स प्रतीतवन्ता मो प्रविशतीत्युच्यते तिस्रः केन च
 स्यात् मो प्रविशति तदा स्यात्मकमध्यात्किं वा सुप्रति स्तोदय उपर्युक्त्याना तत्तत्काया
 विद्युत्तवति च सुप्रतिप्रविशति सर्वे एवे विद्याणि प्रविशन्ति नानात्र प्रजा इत्युच्यते तानि
 निक्षिप्तं निक्षिप्तं प्रविशन्ति ॥ इति चर्चको वन्ता मो सके विना मुपपत्तुं तं विद्याः प्रजापतेः शोना
 इति कायी नावेन ईदियाणा मुपपत्तुं तं दर्शयति ॥ यथा यथा दारा विनवती निशपस्य तत्तत्
 तं आदिर्त्येकम् ॥ तत्तत्तद्विलोकितागनीः एवं प्रजा अपि सुप्रतिप्रविशन्ति तं दिनं च रात्रौ च
 कुपितं च कथं सति च नु कारिता प्रजा नृणां नेपदाश्च प्रायेणात्तं च रते निक्षिप्तं विना निक्षिप्तं
 मृगा एवैतां अथ मिथ्याया गपिरज्ज्मीयो निषः प्यातः ततः किं प्रसक्तं समन्तं नैव त्वं यथा तत्तत्
 ॥ सप्त साधुः अनिद्रा रोगा आशयंति नर्पयतीत्यनिद्रा यथा अनिकरोति प्रयत्नं तं नैव विकरोति
 योजी नृणां तस्या दूतवर्गं विकारां स्यात्पिडशकं प्रसवयेत् स्यादिमेग नो अवाच्यं विकरोति
 येन इत्येवैसुताः प्रजा अर्थे विद्या नृणां पुनः प्रवृत्तिं एव मधिद्वयमादि विद्यां सनिना विद्या
 इदं यामुत्तु न सति सति निक्षिप्तं ॥ अथ यस्यानं नुदितं ज्ञानं ॥ स्योदिव्यामा इति नदनं क
 चयमं न प्रजनयति स्योदिव्यामा एव नृणां न ज्ञानी क्त्वा विद्या ज्ञाना विलय इति ज्ञानो वनव
 ज्ञानं मानो ज्ञानः उदित इति शब्दवश्यमेव नादियादि दिद्ये ज्ञान दर्शनं ॥ तस्मिन् नुदितं तत्तत्
 ज्ञानं नृणां ज्ञानं स्यात् एतौ सोरी मनुदिने ज्ञानो वय उपपत्तुं तं इत्युच्यते ॥ तत्तत्तत्

श्रीः ॥

यदि तान्ते रूपं तान्तावच्छिन्नं संप्रति स्तिर एव ति गदितमाकादिर्न करानि
 नृणां विद्वद्वाति लोकि कनर्त्तय - - - दशा नृणां तान्ता एव नृणां संप्रति स्तिर प्राच
 द्यति ॥ सयदिति नृणां संतमिति अस्तमाया - - - दस्यस्या काश वच्छा ना ज्ञानं प्राच
 उअ नो रूपेण प्रविष्टं तमनिद्रा मं ऊर्वच परस्मिन् दिवा सधु नर्जनयि नृवद्वयति ॥ अथ
 यस्मा ज्ञानी नृत्तस्य सूर्यस्यो जावग्नि होत्र हविषा वद्वनी तस्माद वतज्ञाती या इतरा न
 ऊर्वतो पिज्ञी वीतं वद्वनी ॥ एवं सोर्धो मस्य गन्तु इति उता मसि ॥ अतः होमस्य तत्तत्
 वन तस्य नतः प्रागेवानुदितं कर्त्तव्यता माहा ॥ अथ दितिः अन्तः प्रवृत्तिरानो प्रातरा
 उता मुपपादयति सोयमिति ते ज्ञा नृवेति आहुत्या वद्वि ते ज्ञानी नृणां यथैवा
 मवे यथैवा यतः सूर्यस्य तजः प्राप्तिरुच्यते ततोपपादयति ॥ सयमिति ते ज्ञा नृणां
 पाते ज्ञः प्रतिबंधको ज्ञानापादित्वा एव सूर्यस्य प्राप्तिरुच्यते ततोपपादयति ॥ सयमिति ते ज्ञा नृणां
 यथैवा यतः सूर्यस्य तजः प्राप्तिरुच्यते ततोपपादयति ॥ सयमिति ते ज्ञा नृणां यथैवा

नृणां

अथ

दि

८ धीन

6

यत्तदं आत्मा धाद्विवा एव मात्मनो नूतस्य व अद्वा बसा म्या रात्म च तमि
 जिव न विषय दिति प्रतिज्ञा तदुपपादन मनद्वा हित द्य त्यादित्यादि अनद्वा
 र प्रत्यक्षे बसा म्या तादास्य मि नः एव मात्मैव जात मित्यादि पुद्गलैर्वा त उ यो ज
 न कालः श्रद्धा गामिको ल सापणा ह नद्वा रूपेण गान्धती स्तु वाता
 ५ पा आर्म वै विधत्ते सायेत्यादि तादिक यै पर्य आत्मानं त्रति पर्वी कुति
 प्रः भेदे पि स्व श्रद्धा वता प्रकाशक वा तायेति तां पर्वी कुति मं वेण कुड्यादित्यर्थः उ
 श्री ॥ ज्ञ निष्प माणा नागता द्यात्म क प्रजा स्थानीया स्तौ वै नद्वा रूपा अनैव क ह्म मयित
 साहा त व्यैत्यर्थः काल द्वये पि पूर्वस्या आकुतः का प्र ल मं प्रौढ शीयति सज्जु होत
 त्य रूप व मुपपा द्यतु मर्थ सद्वा व माहा यदा ही त्यादिना असंगतः सूर्यो निताम
 १२ ल ति रात्रावग्नि र्द्योति रूपा नवति उ न सूर्य तं सूर्ये अग्नि रनु प्र वि शतीति अहनि
 नवति अतश्च कारं द्वये अग्नि र्द्योतिः सूर्यो द्योति रिति याद त मत्र वा क्य
 सत्यं अनयोः तहो मयोः ब्रह्म बर्ष सकाम श्रु कृपि मतो पया स पुर

तदुह तदिति अग्नि र्द्योतिः सूर्यो द्योति रिति च वारो वर्षः शद्या नि प्रेया स तेज स
 न्या मत्रा यो ज्ञातः उ त्पद्यती तजः संपद्यत इत्यर्थः तदुक्तं कात्यायनेन अग्नि
 सकाम म्येति तदुह त्पद्यतीत्यादि त तं स्मि न् तहो म नैत्रे प्रजनन रूपमिव रूपं विद्या
 वै ये म भवे च क्ति त उ रेत अनय तो दवता वा विपदाभ्यो परि गृह्णाति उ नयतः पति गृ
 जनन रूपं अतो मि र्द्योति सूर्यो द्योति रिति मत्रयोः प्रजनन रूप सद्वा वा ताभ्यो हो म
 वतीत्यर्थः तदुहो वा चेत्यादि एकस्य प्रः विल किः ज्ञा वल इति त ए नाम ग नीत वे ति
 तिः आश्च स्य दवता वा विपद गृहीत द्वा तरेतः परि गृहीत मंतरा का र्त्तु भवि स्या
 प्रजा रूपेण ययत इति दोषा पन्था सः स पानेन न्यादि परिहारः अग्नि र्द्योतिः सूर्यो
 १३ ल तेनैव कुड्यात् तेन ग नी धितो नवति जातः को न उ का तिः सूर्य इति आ जन म
 स्य द्योतिः द्वा दस्य वाः ति र्द्वा क्र र्प य तै र्द्योति ग नी ब हिः प्रजा तो नवति त प्का
 वेत दिति अग्नि र्द्योति रिति मंत्रेण कुडा द प्रावेव संतं सूर्ये जा दा ति त द्या
 नः प्रातः को ने उ सूर्य संतं मग्नि र्जा हा ति अतः सूर्यो द्योति र्द्योतिः सूर्यो ति

नंवाप्योहामस्य निवायः तदुदितहोमिनामित्यादि उक्त विक्षेपः उदितहा
मिनो संनवतिः कथं निति वेदा उच्यते स्म यद्ये सैगात अग्निज्योतिः प्रका
दितव आग्नेयातजः संक्रम्य येष्वश्वकाशवानुवतिता तमाव अग्नि
निरिति मंत्र निष्पद्य स्यादिति उच्यते मन्त्रास्मात्तानां नमो वासुदेवाय नमो
वसुदेवा निदानां स्तौत्यर्थः तदुदितहोमपद एव श्रेया नित्यादीनां
वपरिवर्तिता यस्यावग्रहा सशेषा स्वाहतितास्येतास्येद
उ अग्निज्योतिः सद्यो ह्यतिरिजिप्रयमां देवसे प्रदानवे नते
वास्य पक्षस्य निदत्यर्थः एवं निदं प्रदश्यं अनिद्योपक्षं को तरमाह अनेति
कुता प्रदीक्षा यमस्ति कुहो न्यग्निज्योतिरिति सज्जरिति विविता न स विरमि
प्रत्यक्षं कुहोतीति उपाणाहविः सेवमानां गित्वेका मयतामिति प्रतिपा
मः प्रत्यक्षं विविता उपाणाहविः कादिनक्षत्रमिष्ययेः घातः काहीन
ऊन शिष्टस्य छाती

ति
ये
श्रीः
६

ति तहोपुरियादिना अययत्स्वमिति अग्निहोत्रहमसो
यद्विगृह्यते तस्य वेदिः प्रतीति प्राशनं विहितं पशुस्थाल्यामवशिष्य यत्नं नो
तत्र दृष्टो नो यथा परीता ह इति परिनेन ईपरिशुतं क्षान्यपूर्णं च कटस्योप दिस्त्वनपथा
निबीजपित्तजतं मय्येन शेषः किञ्च उन्नरपियागंतरयोग मेवा एवामवतस्त्वा व्यापय इत्यर्थ
नोक्षार्या एव तन्मानमिति नियमा नाकार्यः कोपि ब्राह्मणस्तत्पिब दित्यर्थः इति भाषण
विरचितमा धवीयावदार्थं प्रकाशे माध्यं दिनं यत्पत्रं जले द्वितीय कोटे कृतीयाया य
आसणी ॥ ६ ॥ अथान्यत्र स्थानं विधिसुखे पाशमग्नीनां दवतारूपं नो माहा एताह तिथ्यामि
जमानो विद्यते तस्मि एताव द्यमाणा दवतानि वसं हति तार्थे जाया न नो ने विवर्ति
देशाधिपतिर्नैलः प्रसिद्धो राज्ञे अतश्च स्वागमन इति सत्ये गिरुयात असन्नपावव
एवमुदिष्टानां स्वरूपप्रतिपादनं तद्वा इत्यादिना क्रियता अन्वाहार्यपवनया वि
निषिद्ध इति निर्दिष्टः निषिद्धकाराज्ञे निष्यचनलस्य दक्षिणाग्नेः
नो ब्रह्मकाले एतमेवाहार्यपवनं यथा सादृक् कृणतः अहरहराद

गच्छतीति लोकप्रसिद्धिरित्यर्थः। एष एवावधनिर्दिष्टः। एष सत्वाः
इति व्युत्पत्त्या अनन्तरं संगमनसं च ध्यानांगमन इति गार्हपत्याह
वसथे परावर्तितः। एष एवावधनिर्दिष्टः। एष सत्वाः। तस्मात्
नां अनीनी इन्द्रो देवतात्वं कर्तुं विपाद्यमानाद्विदुः फलमाह। स य इति। त्वी तु पक्षे
ह्यत इति शेषः। आहवनीयस्य समीपयदवस्थानं। मा सनीयानस्याग्रसद्वोपस्थानं नि
तिगरेत्यहवनीयागारात्प्रतिनिवृत्त्यगार्हपत्यस्य समीपयदी सतं वा यनं वा कियते
स्थानं। संव्रजन्ति। यत्रादशो तारप्रवसति यजमानः अहरहः पाकसमये तस्य ध्यानांगमन
यमन्वाहार्यपवनं स्मरेत्। न चैवर्तमनसोपतिष्ठेत्तदवोपस्थानी। अग्निहोत्रे स्यात्।
संपद्यत इत्यर्थः। सत्वायां सित्ति। नोजमं। गोवमुहृतं सत्वायां उपविश्य पश्चाद्यह
यात्। परिनिमनं करोति तदा सनंतस्य सत्वाग्निः उपस्थानी। उहृतं तस्मात्पनिगमं नाम बो
पस्थानी। यदेतदन्वाहार्यस्याहरहर्दक्षिणत आहरणीतु उपवसथ एवाह निकर्तव्यं।
धिसुराग्रहपतेजनाः। न्य इति। अहरहराहरणयजमानस्य चातुदहसं प्रियिती।
अन्वाहार्यपवन इति यागिकी

प्र ३ त उ सं ०२
हो प्र उर्वे नो यस्मिन् च न्यग्मोर्वेक्तव्यः। तत्रैवोपवसथे ह नितस्याहरणी कर्तव्यमित्यर्थः।
सप्रयोजनायेत्यर्थः। पक्षांतरमाह। नवावसथो वति। नवावसथो नावावसथः। च
मन्वाहार्येव वनमाहरेयुः। आहरणप्रयोजनमाहातस्मिन्निर्दिष्टं। युयुतदिति। वक्तव्य
पय एव तस्मिन्नावमिश्रयितावे। अधिप्रसिद्ध्या वा उमर्धतवे प्रत्ययः। एव नान्वाहा
हरहर्दक्षिणत आहरणमित्येकः पक्षः। उपवसथ एवेति द्वितीयमनवावसथ एव ति
रक्तं तापकं आहरणमेकेषां उपवसथे नवावसथे वा तस्मिन् उपवेष्टुमांसं पाक्यात्
प्रिअदितिविबूयादिति। एव नान्वाहार्यपवनस्य न प्रतिदिवसमाहरणी किं उपवसथ
सथे वति। यदुक्तं तस्य फलमाह। पापीयं सति। अन्वाहार्यपवनस्य ध्यानांगमन
तस्य प्रतिदिवसमाहरणमावात्। शत्रुहृमो नवतीत्यर्थः। अथाहवनीयागार
पत्नीयस्व इव देवतात्वं कर्तुं तत्कलापौ कात्याय्यावाहीमेका
दिना। काटः समिद्धो प्रियं वा प्रथमं। प्रमाणमान इव नवति। तस्मि
को नवति। यथेमा इति। यथा तत्तु इति। इमाः ६

यस्य

६ न

श्रीः

नचातमिवता सा प्रजागी नति
 येयमिति यः का मायत स जीयमान निहितमि न सदा नो
 अथ यत्नयादि प्रकरी दी नवस्तु हवनी यावत्तु लोके
 णो विषया पीयसीः प्रजाः आ मायः पादो र्द्वि वरति तद्वयमपि स
 दत्तेत्यर्थः तत्रैधुम इति अस्या नवस्तु या आहवनीयः प्रदीपनः सन्तु ज्ञाने धूम मा
 नव वने न्येवं शब्दा यत्न देव कौमि रिद्रा का क इत्यर्थः प्रतिनयमि तत्वादि का
 आभ्याता गेर विः प्रतिनयं निरुपतरा मिवा ऊर्ध्वगमनी परित्यक्त निरस्थि निर्यो ना मि
 दवं स्थापन आहवनीयो मि तद्वयर्थः एतदवस्तु होम या न्यम पिना रि लो मादा
 ति बाल लण स्य जे ये मान स्या र्थादा म काल इत्यर्थः अंगा सराश्चा क र्ये त न नि
 सु निवृत्ता शक् वल मी गा रा र्दी र्थे ता उ तस्यी अवस्तु र्था एवो मिः पर ब्रह्मा त को
 तेषा मेक मित्या दि एते र्दी र्हा य वस्तु विषयो णा मध्ये एक संव सर पदे त नि
 यदिय जे मानः स्वयम वा निहो वैडा क इव ति अन्या वा धु र्दी कु मा ल उ
 व ३ र नियन नं य सु ल व म

व ४

अन्यथा प्रतिदिवसं प्रकारांते प्रज्ञोति तस्य दोषदृष्टान्तपुरःसरमाह पथेति अत्रोक्तं
 दिक् खन न्नै न्यद्बुद्धि य वा चान्न वा संपादयन् सामि अर्द्धे कान्ध यथा निवर्तेत एवमेव
 हवनीयमित्यर्थः संवसर पर्यंतं निरंतरमेकं पदं कुर्वीता यजमानस्योदितफलप्राप्तिमा
 इति साहसहमेरं तार्थेण यः संवसरं कुर्वीतीत्यर्थः निद्रमन्यत् अत्राद्यामनिवृण्णा
 यतीत्यर्थः श्रवेत्रा कुतिद्रव्ययोरवशिष्टस्योत्तरं तत्र न्यस्तं विधाय प्रतिपादयति सा
 दिना भ्रायो नर्वनीति न त्विषाः प्रजा नर्वनीत्यर्थः तद्वत्समं इति पत्रखलु नो कुणा मन्वीय
 जोग्यसं पत्रि र्ज्यसी मत्खलु समं इत्यर्थः ॥ ६ ॥ सायणाय विरचितमाधवीयवदार्थो
 काशमाध्वे दिन शत पञ्चाशत् द्वितीयकांडे द्वितीयाध्याय इति सुः प्रागुक्ते आ वना मि
 कोत्ता ॥ ६ ॥ अत्यंतयोगीर्हपत्या हवनीययोरभ्यासपुष्कानं विधिः सुः प्रागुक्ते आ वना मि
 समुच्चित्यक्रमेणोति यच्च वा इत्यादिना यदा तत्पुत्रा पतिः पुत्रः संवत्सरा यदा नि
 श्वाश्वासजीवजातो मिः सर्वमिदं गवदं वृषु सुतौ वत्सवर्षे तीर्हसर्वजगत्कृतं मम
 ताहिनमिति एनमन्ति सो नि निमा एव यदि अनिति तमाणः प्रजानि श्री कीर्ति
 मानः कर्माधिकारिणं पुनरं अनिजगो यर्थः अजिगम्य किमु कर्तव्यमिति तदाह न

क

श्रीः

म

न

तिनिदोसाहुंवाकोमिनिगदसिहमन्यत समिनाप्रथिततयेत्यंगीहृत्तु
 तमितिदशयति। एवमन्याकनेनतस्यानुरणविधतस्यमरणायुवासेननि
 सामिमध्यापद्यमिहोसयेदविसजीयतेधस्मयजमानायसोमिःसाविआधेग्लानि
 वलिसययगादि। इतोकैयोयमनिःसावाभूमिकोपजमानमानेहिउनेवनीत्युःत
 रणानममिर्कयइतिनिगमयति। तस्मादिति। यत्रेनममनाविति। एनंनतेजोयमानेपेदता
 विधिनामोप्रक्षिपतीत्यर्थः। पुत्रः। अस्मिन्पितामवतीति। यजमानस्यजीविनाइव। कोपाभा
 नोत्पादितवादग्निस्त्वष्ट्रः। मरणार्थं। उतस्मादग्नेयजमानस्यजननापुत्रएवतस्यपित
 नवतीत्यर्थः। ननुपुत्रस्यसतः। पिहर्त्तविरुद्धमित्याशंका। कांचिद्वचसंपादयति। तस्मादिति।
 पिणमंत्रेण। सयज्ञातशरदमिउशरदइत्यादिकं। तस्यचापमर्थः। हेदेवांतिअंतिकेमल
 लोसजीयेआयुधेनपदिकल्पिताः। शतसंख्याकारकवशरदः। संवत्सरोः। खलुवच
 अयुषिरातसवसातान्तरांशरीराणां। जुरां। जरां। चक्रतर्बतश्लो। पञ्चवृत्रासः। उवाः। सतोप
 दनेनधितरोमवति। नोस्मांकृतदायुगेनोर्गमनात्पूर्वमथो। मारीमिषत। हिंसितक
 उमोद्यसन्निवि। मानुषस्य। यमानोस्थवाग्निराधनाड्यतयौधमंत्रः। सनदतुसा
 तस्यात्। दनेनउनेपितामव

क्षिपति। तदेतदुवरादयति। अग्नौवाइति। देवाधेयदानेन। नमोयजमानादेव। योपचाहं। वेदंयंतो। मनेन
 योः। अथेवनिष्ठाहृत्कवलकल्पपिटृणां। उप। आश्रतावशो। एवंचरो। आश्रममियमिति। य
 मवपिटृयओ। यनेत्रैर्मोहो। मनपिउरसाड्वरणेन। तस्मादिति। त्रिजातनिगमने। अथेतस्यच
 मनपूर्वकं। होमविधते। उदासनी। नंतरं। देवयो। दवायै। अथो। द्वा। अङ्गी। डडुणाव। यद्यपि। सोमाय।
 रवात्रहामः। तथापिदेवेभ्यइति। सामान्यानि। त्रायणवडुवचनेन। अतएवसूत्रेते। स्पपि। ज्ञानिधोय
 मेकणेन। ज्ञो। होत्यनयइति। सामायेति। वेतिननुपित्रर्थेन। दविषादेव। यो। होमानुपपन्नइत्याशंकोप
 यति। देवाना। इत्यादिनां। आहिताग्निं। यश्च। दक्षिणमासयाजी। एषयजमानो। दवानुपावतः। अतसेन। देव
 श्वत्सरी। दयमिति। नावः। अथेतइति। अयश्वत्सुक्ते। विपरीत्येति। तनः। एतवततदि। दधिकं। कर्म
 अणकनेण। अवासीव। पिशुं। कृतवानित्यर्थः। तथासत्यं। न्यदीयकमी। बुखानेन। देवानाकोपः। स्या
 वतस्येपि। अेपिकं। मतिदेव। यो। हो। मनतदपरार्धं। निहृदुत। अपनयति। प्रीणयति। वा। र्वहोम
 दिवेः। प्रसूतानुज्ञातः। संयजमानः। अमानंतरमेवणतइति। पित्रहो। ददात्। उक्तमर्थेनिग
 देवेभ्यइति। सामरणेनोर्गविशिनष्टि। समाइति। इतरान्। दवानुपरित्यज्य। मने। लोमस
 मादययदमयइति। यत्रदेवेभ्य। पुत्रसर्वे। उक्तमर्थेनिग

५३

Centre for the Arts

यतः

उपलब्धं कृतेति यतः प्रजापतेरुपलब्धं
कराणां पसीदंति प्रजापतिं प्रजापतिं
तिद्वारं न कलमोपकृतं

का
श्रीः

ह

दनीतकृतजीवनं कृतिं वाहं अनेन पश्यन्त्यादिनां
कृतारं नयेव गवादिपशूनां पततु विनाहारकुर्वितुं
शुक्रोपूर्ययदा कदाचित् कालेन वा अकालेन चृणादिरूपमाहा राजा तल न द्वेने प्राजगमः
तल्लू चृणाद्या हरिजातं अश्रीतं इति शब्दः प्रजापतिस्त्वाकारपरि समाश्रितस्यापतदिव्यादिवत्मादि
सकाशास्त्रयुवराः नस्मादेतगवांश्च एवं चृणाद्या हरिथदेवकदाचित् नीतकाले वा अकाले वा
ज्ञेति न च स्मृदादिवत् सर्वप्रातरादिकाल विशेष मपेहं इत्यर्थः अथात्र कृतं प्रजापत्यानुप
क्षेपेन निदिशति अथ हेनमिति शब्दं हृदयं साराधयुपलब्धं उपसदनं च कुरितानि जाः क
चमनुष्यादीनामुपसदनमिवात्र कृतमुपसदनं न च यज्ञात् सिक्ता अमुराणमुद्वत प्रकृतं
नस्य पराकृतात् अतएव उपसदुक्तिनिर्णयार्थं जायेत्यहिरः प्रयोगः न मधु मायं वेति परेतो हृदा
यो योमः नैव दित्तन न कृतिमिति तदस्य यथास्वरूपतिरुच्योदत्तवान् नस्मादिहानी

ह

स

ननु सत्यं वेत्तमाने मदीयमिदं गृहादिकं वंगोपायं अहं प्रवासे करिष्यामिति एवं नियोग
होतुं यायेवं लोकं तथा स्मिन्नयजमान एतत्र यासावदिति किमु न स्त इति न्यातं यजमान
संतस्तथेयां सोमयोगार्हपत्याद्याः कोनामता न्यइदमस्य सूर्य गोपायातत्यं वं नियोजनेन वक्तु
ति अतो नर्थप्रज्ञा मेप हि शेष्यपश्वमेपाही वेवं नियोगरूपवाचकं त्रोनप्रयोक्तव्य इत्यर्थः न
योगा नावेपि प्रजापालना विविषया बुद्धिं संप्रीत्ययमिव प्रजापालना विविषया बुद्धिं निवृत्ती
मनो हव्यादिनां मनुष्यस्य मनोयद्विषयं त सर्वज्ञताः यस्मै यामवसर्वतो जानाति अतो सगार्हपत्ये
मानस्य मनो गार्हपत्यमेव वेदं जानाति किमिति परिदां पतिदानी रं वणमुद्दिश्य मामिदानीमु
उपगतो र्थयजमान इति यस्मादवै जानाति तस्मात्सगार्हपत्यं सृष्टं स्त्रीमवोपकृत्य आहव
ष्ठानस्यापि तस्मी कर्तव्यता माह तस्मीमेवाहवनीयमिति सत्रादव्यादि पूर्ववत् एवं प्रवासा
स्य यजमानस्या निविषयं कर्तव्यं पुद्दिश्य गृह विषय मपि तव कृतिजानीतं अथातस्ति
एमुपकारः एतं प्रवश्यं पठानर्थमेव पठेयं आगतो पठान्स्यापि तमाह आहवनीयमिदं
समान्यनैव ह्यत इति शब्दः गृहाभाविनीति मे व्रण गृहोपकृतं विप्रि सुखेपी जग
वै वा इति शेषः प्रवासे कृतवतो यजमान इत्यर्थः योर्वि वदित्यति

तेषां न्यासी का सयो हेत्यादि सख्ययुज नन आगम्य त्र गृहेषु
 विधाय यही विदुषि दत्त कुर्वन्वानवति अत्र द्विष्ये त्र प्र वा सो व तै इति
 संति प्रकृषिणा द्विजात अमु गृहा प्रवास कोदाप इत्येत आह तस्यो श्वर इति
 कुत वंशं विदुषो विदुषं विगष्टं तद्विदुषं श्वरं यथा यान कनवनी गृहाः समधी नव
 त्यादि यमु गृहानुपगत्य किमपि न वदति न करोति च। मिनाम व केवलं न जाति गृहमास्ति न
 वेणोपस्थानं वा करोति न यजमानं गृहा उपसंश्रयंत उपगच्छति उपसंश्रयं तेषामति प्राय
 वा इति न खल्वेयं यजमानः इहास्मिन् समाय किमप्यवादी त्वकिमपि न काशी व यद्विदुषा
 भः स्यात्तदा तद्विषयं वदिष्यति यद्विचि करिष्यति व तस्मादस्य यजमानस्यो म्द्विषयः का व
 त्यनेना निप्रायेण तमुपसंश्रयंत इत्यर्थः स यदि हापी त्यादि इहास्मिन् गृह विषये यद्यपि स
 गतो यजमानो पराश्व वणाद कुद्रे व स्यात् तत्तस्मादागमन दिवसावशो नंतर दिवस एव
 यी कर्तव्यं वीप नार निवृत्ता यप्रयुजीत न बाग मना दिवस त्यर्थः तदुक्तं एत कुता गृहो म
 ५ गृहानुपतिष्ठते दो माप वदति प्रविशति न विद्या दृष्टान् काम श्रदत्ता कं सा यता

मधुरितदाषय च दयति गृहस्योक्तवान् तस्माद्दनेवोपस्थानं कर्तव्यम
 सन्तो र्नुवैव विवर्तितो जाति। अत्र वासी करिष्यता यजमानेन कर्तव्यमुपस्था
 अयेति प्रव सन् प्रवासं करिष्यन् विहिते गार्हपत्या हवनीयोपस्थाने तत्र गार्ह
 नेमन् यमं त्रीविधत्ते। स गार्हपत्यमिति। मंत्रसंताप यमाह प्रजाया इति एष हि गार्हप
 या इष्टे कस्माद्विद्यो निरृत वात् अतोऽस्मि गार्हपत्या य प्रजाया रक्षणं परितो न
 र्थः प्रवश्यतो यदा हवनीयोपस्थानं विहितं तदन्वय मं त्रीविधत्ते अयेति। पशुलोही
 द सिद्धं अथ प्रवा ज्ञत्वा तीत्यादि एव गार्हपत्या हवनीययोः समं च कल्प
 वाहन र हिनश्चेत्। स्वयं प्रव्रजति प्रगच्छति वाहन सहितश्चेदश्चक्षा दीव
 मयति। स वगच्छेत् राय त्रयस्मिन् देशे वला घुनिवास ग्राम मयि दौ म यत्वा तद्वत्
 वा नैयमो गला तदन्तरं वा नैविसृजेत् न उत तः प्रागित्यर्थः पुन रागमन समये पितृ
 त्यग्निमीपगमन पर्यंतं वाग्यमनं विधत्ते अथोपेति प्रोष प्रवासं कृत्वा पुनरागत
 ममयी दामन्यात तत्र वा नैयमो न्वेत् पूर्व वाग्यमस्य यजमानस्यो द्या। मारस्य वम
 राजा आगच्छेत् तस्मिन्नि योत्प दातु उपगृहे वा वाग्यमना नंतरं राजादि प्रत्यक्षे

नव

एतन्नामोदरेण अग्निगतमनसः सप्तमीपदगच्छेदित्यर्थः गतवन्ति स्युः पतन्ति
 गीतां वीर्यं ति यथेयं नैराजितं नाथी वातारणा नीन स्याच्छेदितं वीनिनमा दित्येति प्र
 पञ्चानावपरीत्य मागतो पञ्चानं च विप्रतेः स इति आह वनीयस्य प्रथममुपपन्नं पञ्चानां
 यच्छेदः गार्हपत्योपपन्नस्य पञ्चाशद्वप्रतिपादयति यद्वा नदिति स वीनीनां योनिवत् गत
 सयुक्तं नोहं पत्यस्य गृहशब्दादिधेयं वीतवप्रथमेकतव्यमाह वनीयोपपन्नं स
 वीमेति सहाअवेनीयमिति भवस्य नायमर्थः हेसम्यग्गतजानीने दिव्यावदस्य
 स्मापमसदयो वसुनो धनस्य लोह इतमं वा अगमा अगमा मा त्वं वसु धीधनी
 गतः ॥
 वहेउज्ज्वलं नीलां न्यायकस्वस्तिगमयेत्यर्थः समिदाभनं विधाता अयेति ॥
 वनीयसमीपउपविश्य एणोपलक्षितानि समिदादीनि प्रक्षिप्य तस्मिन् यो प्राकृति
 नदो विविधभूतः आगतस्य यजमानस्य गार्हपत्योपपन्नं समीपकं विधत्ते अयेति ॥ मंजो
 हाणीपालयिता गृहपतिना सीयुः क्रोय मयि स्यादीयायाः प्रजाया वसुनो धनस्य न त इ
 ति प्राज्ञे केनाः श्वोर्द्विः उत्तरस्य प्रत्यक्षेणः हे अये गृहपतेः अन्यत्वं विधयेद्योऽपि
 उपपन्नमागतो पञ्चानं वसुनो धनं विधातयोरनं त्रैकपक्षं मया हलवा इति इदं वा
 दं स्वउलोकोदृश्यतां ब्राह्मणादीनामप्येतमः प्रयान्ते चोऽपुनो यस्मिन् ज्ञानं

गद

अपि देवताका मरविधत्ते अयेति परिदयति परिदानीं कृण्वेदानीं नादयि मवा विप्रिते उवा
 नाकोऽपि इत्युक्तो दनिउमाशकाः परेपृष्टीयेरथा विद्यात तनयेनेति यजमानानन्तर
 नि एवमथे स्योतमसि धाय मई योजयति सयवति हे आग्ने सप्रसिद्धो योरयस्त्वदीयः शत्रु निप्र
 थारयो विद्यातयेन वयजमानान्नितः सर्वतोर इति तन्नायनाम्नान् सर्वतो नि गोपायेत्यर्थः अस्या
 विप्रिजपे विधत्ते त्रितेति दत्तं हर्णमस्यो रिवात्रापि पुत्रनाम गृहणी विधत्ते अथ पुत्रस्यति अथ
 दीयः पुत्रः इदं यज्ञोत्थानलकृणीयं अनुसंतनवत् अनुक्रमणसंतुत्यात् संततमव हिर्न अउय
 हिन्येनेनाति प्रायेण नाम गृहणी पुत्रा नावे उयजमानः स्वस्येवना महेः एली यावः ॥ ७ ॥ इति तृतीया
 येन उर्ध्वं ब्राह्मणः ॥ ७ ॥ समाप्तश्चाथ यः ॥ ७ ॥ वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हर्दिनिवारयन् उपयोऽनुगदेयो
 दित्यातीर्थमिहेश्वरः ॥ ब्रह्मणो सहस्रं केन कश्यत् अलापुबो वषणं गजे सप्राज्ञी नपवसीरान विदयतुल
 येनोवर्णं मूमीः परत्रोऽत्राकस्वविदिपमहितरथो सायलिः सिंगणायै व्यथालां दिश्वत्त्रं प्रथितविदिनह
 नैपुक्तधृत्वा ॥ यन्मा विधन्य जन्मानि जन्वमउलः स्वर्णं जवर्णं मुख्याः कापसी यं कृपावान् उक्त
 गोयज्जंतं जपः ॥ आषोडं प्रसुप्तिर्लवणजमन्त्रणः शार्करवाकीनं त्रायनाहारं नरुमं विदि
 तमुदायै पावसां गणायैः ॥ इति श्री नडाः ॥ गिरा जपरमेश्वर विदिकमार्गवर्तनं श्री
 रपाळं रथोऽधुरं धुरेण सायलाः नार्येन विदितं माथ्ये दिनशतपथब्राह्मणेति ॥

॥ अथ निःश्वसितं वेदाया वेदे लोस्त्रि न निगमनि नीमतमर्दे वेदे विद्यात्तिथि म
 ॥ निष्ठापनी विधापलपुष्पानमपि दशयति अ विदो व हो मा नैत रं सूचुवः सुः स प्रजा
 निवर्म वे लाहव नीयमुप निष्ठेत्य धीः इवे का व उपक्षानम वजाता दस्य नैत्र स्याति जय म
 नैत्र स्याति सत्य रूपारि ताया इतयः पवी पार वात्त तथा नो प्राती चुरित्युव ता च व द
 यज्ञा विदा स्व रितिसा मवदादिति । एवं नव्या दितिरूपण सत्या निवद मा मं ज हाती ना वै स
 यति तया न स मद्रपा वा प्रा गु कां सवीम व्याशिप मा शा से प्रा र्थ यत इत्य धीः तदा शासन
 कार र्द ह्यति । सुप्रजा इति । प्रजा निः पुत्र यो जादितिः सुप्रजाः शो न न प्रजापेतः शो न
 ना श होनु वा द ॥ एवं सुवी रो वी र रिति । वी र्य वीतः पुत्राः वीराः ते प्रा प्रजा शो न न परि मृदी
 तवे नापि पुनः प्रा भ न्य स्थाप नार्थं पृथ ग शासन मिति दृष्टव्यं प्रायु को पक्षाने ना य स
 ने कार्य कर लादिके ल्य मा हा यदिति । प्रदः पूर्वो है ही वै न डक त्वो पेतं बकु मंत्र सा र्थ्य यदा
 न्युप स्था नं आशीः फल प्रार्थनी तया नै उचः स रिति सत्र सा धा मुप स्था नमिति ताद गा शी
 अत एतावति तो पक्षाने न त्र प्रा गु कं युर्वै फलं प्राप्नोति । अस्मि न्य पक्षाने न र पि व
 र मति । एतेन न्येवति एताने वल पक्षाने न व य म नि मुप चरा म इति । यत्सा

सा २ २५

तापराधनिवृत्त्ये गा र्थया यन मस्वार मेव करोतीत्युक्ते इतरथा । तत्र य
 नीयौ पक्षान करणात्स गार्हपत्य कुंभः स दयज मा न न ही स्यात् तथान म च । न कि यत्
 माया मे व सार्वय भेति भय द्वितीया म्वे पवित्रा ता य र्थ वि शष माह । राजत मिति । च वा इले
 गृह नाम श्रम दी र्य गृहं दे आग्ना ते न व स्वरूपं प्रत स्या विधे गृहं नो अस्मा कं पुनः पुनः
 दम इति मंत्र पदयो विवृत्ति तो र्थ इति त्रवः । सन । पते त्वति । गार्हपत्या पक्षाने तृतीया तत्र अपि ते
 व इति दृष्टं तस्मिन् मध्ये निष्पुत्रा नुवदति यथापि त नि स प रः । शुभ्र उप व र्ति न म स्मारा दिनिः स
 रः पुत्र स्या स विउे योग्य एव पिता नुवति । स च पुत्र ए नै पितरं केन निद पि सा धने न न हिन स्मि न
 धते एव है गार्हपत्या मर्त्त नो स्मा कं स प चारा य र पि । स पू पु न रि त यो न न व य म पि लो क न चि व
 सा धने ना मे व ति सि ष्ठि ति यो ज ना तै रे चा प च वा प्र इत्या दि कामं त्रि वा द्द ह्य मा णा आ य त्व मि त
 दिका सर्व एव स हिता यां स्या ख्या त ता र्थ थ वि सर न यो द त्र पु न न्या ख्या पीत । अथ वत य नि
 दानि गार्हपत्यो वै प पु र्ण माह । अथ द्वि प वा इति । अथ प वा प्र इत्या दि गायत्री णा न नै त
 पक्षाने द्वि पदाः प्रयोक्तव्याः । अथै व मिति प्रथ मा व अ र नि रिति द्वितीया र्वा वा वि षे नि
 ने बो धा ति व उयी । द्वि प वा नि गार्हपत्या नै स्य पु न र णो द उ ता व कु न

निदेशमाह पद्मा आहवनीयमिति उच्चावचैर्वितान्तामि कपरी जालयुक्ते रश्मि
 दिक्ष्वेति निरुपयिः अथ यद्वा नीलमिति यादि उपवागुपयदि निर्यद्वा र्हपयमुपयन
 पुरुषासुत्रयोत्रादीनवयवेन प्रार्थयत इत्यर्थः ननु उपप्रायर्चनं हि पदानिरपेक्षितं तु उप
 नायनं च न्यप्रयोजनमाह ननु यत्रमिति गायत्रीवा अनेन दृष्टिप्रकाशति मुक्ता आहवनीय
 पपरेति उपप्राप्तिरुपपन्नं दसैवा इति पुरुषवत्याद द्वाव्यापत वादक्षिपदा उपपन्नं दसैव सुतपसमा
 ६६ वेमं च उपपन्नं एतानेव मागीनुपतिष्ठत इत्यर्थः एवमधुना मुपपन्नं वाचते तत्र वाचयि उक्तं
 श्रवनिना ध्रुवा एतदिति प्रवपादस्यार्थः अर्थे दीव्यादि र्द्री इन्द्रदेवताका कदाचन सरीरस
 त्यादिकं प्रमुपपन्नानप्रयोक्तव्या न्यायनदग्युपपन्नान् इन्द्रसहितं सवयता अनानियतत
 यः तत्र बोधमन्त्रयता र्थमाह कदाचनेति उक्तं मनोविदाश्चानिति वाच्यत इत्युक्तं द्वा
 द्वा निति निपातनाह विषोदोता यजमानो श्रानित्युपयत न्याचदाश्रयजमाना यज
 दपि सरीरिह संको न नवसि ननु ह्यसि नित्यर्थः ये कथं उक्ता इत्यावकाशोपपत्तिरिति हे
 ६७ स्माद्यदीयमाने तदीयधनं सूयो यूय एतौ पृथग्यात समीपं प्राप्नोति तदिदमाहवनीयं
 य सविद्यत देवताका स वै विभयप्रसंसति अथ सावित्रीति कापुनरुक्तं

सावयो नानिदं नाना नैतद्व्यादो न न पिद्वीमं च अग्युपपन्नाने जप्रतो यजमानस्य तत
 तनो एवेति एतावन्निति उपप्रार्थयत इत्यारम्भे चित्रावसा रित्येतावत्यर्थे आहवनीयसमी
 पत अथ वक्ष्यमाण न सैतमग्रदत्तादिकान् मन्त्रान्तत्रैवासीना जपेदित्यर्थः एतन्ने वे
 वरसा ने जसा सम गथाः संगतवानसीति प्रतीयमाणमिमं मंत्रार्थं उपपादयति ननु द
 निति अहं यन् अश्रंगुलनित्यर्थः कर्मस्य वाया वित्याहवनीयप्रवेशः अग्निर्वाति च
 रग्निः स्वाहति होमं मंत्रार्थं कथनप्रस्तावः प्रतिपादितः समुपपन्नामित्यादि कवीण
 संबन्धियत्वं भूतं हो सौ त्रैतेन संगतावानसीति मंत्रवाक्यार्थः एतच्च सुतमग्युपपन्नाना
 निप्रायमाह ननु इति आहुतयोव अस्यति अस्याग्नेः आहुदधिद्वीरादिदं सा
 हुतय एव प्रियं भ्रमहोममर्थं शरीरशतपावाहुतिजिरवसंगतवानसीत्यर्थः स
 युषत्यादि हे अग्ने य एव मोते सुपुरादि निःसम गथाः संगतवानसि गाम उदि मा
 ६८ त्रैलोक्यं अनुदातो पदवो व्युन न एव प्रहमयेते संगतेत्यर्थः यद्वा भ्रमहोममर्थं
 व्याख्याने वं ज्ञाधनं कनकादिव कृत्वा यवानायाजवति गयस्योपलभ्यते

अथ गामित्यादि अग्निहोत्रहोमं च
 शब्दो नवावीतनचतस्रतिर्यं च
 यन्मरुपा नवयः अतः स दुपे न गजेति न्यायिपुष्पासंवेधीति वीर्यं निमदासि तं ता
 निमदीयं सैरजेतत्यर्थः रसमेति उज्ज्वलत्राणनयोर्यस्याद्वातेनियंति कुंशद्वय
 मानष्टइत्यंति प्रायः समासेति रायस्य पशुद्वय नृमाय परतं प्रागा मातं रायस्योपले
 मेनेनीति रेवताहीत्यादि रवितोरधिमेतः पुत्रोपावाच्यनिवृत्त्याधनयुक्ताः पशवः रायमेति
 बहुलमिति संप्रसारणं आत्मन एवेति अस्मिन्निति मंत्रगणदंशेन सन्निहितवापिनामसंज्ञक
 हनोष्ठादि विशेषण आत्मनः स्वस्त्वैव तत्फलमात्रं व्यतस्यर्थः इह गावाश्च यज्ञे दिवमदीयं गा
 दिः स नवयः मापगातं मायगच्छतं मित्रनागस्यार्थः तत्र अवगमेनावधेरनुपादनात्तत्त्वप
 योजयति मदावतिमस्य कोशादवमापगतेत्यर्थः समंत्रकं गोस्य शीनै विक्षय प्रशीसति अथ
 मिति विद्यानिषर्वाणि श्रुक्कटस्मादीनिरुपाणियस्याः साविश्वरूपीति गुण्यनिमज्जित
 विश्वरूपा इव दीति एवमाहवनीस्य समं च सुपष्ठानं संपर्यर्वं विक्षय गर्हं पत्यस्यतद्विध
 हेषमिति त्यादिना नमएवास्मिन्निति नमरेति इति नमस्कारस्य सीपाद्यन्नावगमात्त
 ३५

श्रीः
 ॥
 ८८॥

प्रत्राच्येनोच्यत इत्यर्थः नदिनेषवेति इमेधावाद्यधिया अंतरणं अग्निर्होत्यादिमे
 कामा अवष्टिताः ते अस्मा इत्यादि स्थलं प्रथमोत्तमयोश्चिर्जपं विधाय प्रशीसति सवा
 नैष कस्योपप्रयतः या प्रथमा अस्पृशन्नभिजियोत्तमा उपस्थानकालतयोश्चिर्जपः व
 शाश्चिद्व्यापणाश्चिद्व्यर्षाः निर्वापाः प्रोक्षणसामिधेय्यनुवचनादिष्विवाच्यते
 नाप दशीतया त्रिवृदुदयनाश्चिद्व्यर्षमाप्रयः अथ प्रवगादि शशुसमाप्तिषु परिश्रमीया
 तिर्दशीनादित्यर्थः तन्त्रपाअग्नेसीत्यादि मंत्रैराहवनीयोपष्ठानं विधियुक्तं नैव ह्येति
 न्यसि यद्वा वा इति अग्निहोत्रहोमं उक्तं कर्त्तव्यं वाचेन व्यवहारसाधेन मंत्रोच्चारणेन श
 रसाध्येन कर्मणा वा पन्थिया करोत्यन्यथा नुतिष्ठति ततेन अमनोपजमानस्य अनुबोव
 नवसंज्ञेजसः पुराणैरुक्ताः प्रजायाश्च अवचति एवं उच्यते वाशब्दोच्चार्यो अथेतद
 रायतदुचितमंत्रकणकोपष्ठानमाह तदुच्यते तत्र तत्र स्वतुष्टोषसतीत्यर्थः
 युक्ताः नम इत्यादि न्यस्य नुरणेनायुरादिकं रच्यंति हे अमेतवम
 पयवर्द्धयति तं म आहणेति मंत्रागस्य व्याख्या नै इक्ष्वाक्यादि री
 त्यर्थमाह रातवर्षाणीति रातवर्षा जीवज्वलतो ज्ञेयास्मत्यर्थः

पाः
 नोत्रायाः
 रूपायाः

एदिकं उरुहृतं वतं हि माहृदत्पादासीं वाहेरमता निष्प्रेयति वाव
रनागस्यायेमाह तावत्वेति तावत्तन्मन्त्रं सर्वसरजीवजनावशिह अने वीद्युमत्
तसमिधीमहि सैदीषः
वृत्रावयासा नस्य कतरि बौजपतिष्ठम दैर्घ्यं सहस्रं तद्व्यत्रापि योजना उच्यते
वि विधेयानि प्रायमिति आचष्टे वयस्वी वयमिति वयः अन्नं करोति विवयः कृतं
मन्त्रिनवर्ततः सहस्रतः तादृशं सहः शत्रुविषयं मन्त्रिनवर्तनं करोतीति सहस्रं
सपत्नदं न नमिष्यादि सपत्नोदयते ही स्यात् अनेनेति सपत्नदं न नो गमिः तथा बन्ध्याव
सपत्नान् शत्रुनापीयसः अतिशयेन निरुद्धान् क्रियास्मा करबामिति सपत्नात्पु
येन विना बन्ध्यादित्यादि मन्त्रस्य त्रिर्जपे विना विवेति यत्रिबीड्यादि हि यस्मात्स्य
एतं शत्रुनापीयसं गृह्येव सः स्याद्विना बन्धुरिति रात्रिनामिधेयं अ
नी मन्त्रिणो न सितारकालं ब्रूयिष्ये दशद्वयं अत्यन्तं जपस्य प्रयोज
इत्तमुदाहरति एतेनेति एतन्निश्चयं सादृति मन्त्रेण सन्नेः पारं प्रवसाने स्वदि
ह्वते स्म स पापुवरं तथा एतान् अलीन एतन्मन्त्रजपेन सन्नेः प्रीणनात्
न

॥ ३

नित्यं तदुच्यते अत्रिहोत्रं ब्रह्मो महिरतः पक्कानीयः गीशये निष्कृत्सरतः सहस्र
त्रिंशत्सहस्रं करणं तदस्य पक्कानैसाथी अतोऽपि सुपतिष्ठमानो यजमानः सर्वमिदं
हुरुपं कुर्वन्नु कामं धेजनेत्युत्पादयति तस्मादवश्यं मस्य पनेनैकं त्रैयमित्यर्थः तत्र
पार्तिग विवर्षणे मुपन्यस्य प्रशंसति सर्वोऽस्ति उपवत्या उपशब्दयुक्त्या कुर्यादयं वा
मुपत्युपसर्गः इत्यनुमिरवसः ह्येनेद्विप्रकारेण येन मिसुपशब्दाया तस्य कारुण्येन
हीदमिति यद्वि विज्ञायेमानं तत्सर्वं मस्यामुपसृजयते यच्च छेति नितरा मन्त्रिणां प्रीतिः
मेवोपोयते निलीयते अतो जायमानेन प्रियमाणेन च मिसुपशब्दगम्यते इति उपशब्दवाच्यासी
राष्ट्रं जायमानं नीयमानं च तद्व्योत्रय एव अहोरात्राभ्यां मज्ज्यं भवति तत्संबन्धोपशब्दयुक्त
प्रतिपाद्यमानः इत्यरहितनेव ह्यत्राप्रतिपाद्यत उपपन्नं प्राप्नोत इत्यर्थः कामेणोपसानमे
न्विष्वसुः स्यादुपचनीष्टं विधाय प्रशंसति स आहति अधरो वेदे यज्ञपत्या विष्णु
ययादमन्वद्यत त्रमंत्रं शब्दो वदयमाणं त्रपस्यति व्यावर्णे मंत्रमुदाहृत्या इति
स्मरुं द्वात्यं नम्यर्थे स्मि आदशं इति व्यावर्णे अस्मदोरादिनि अथ द्वितीयास्त
वक्तेः पावनसिद्धिं वदन्वद्यतात्पर्येमाह अन्निर्मादिति अन्वेषादन्तः त्रिणां

सतीति यावत् एतस्य ह्येतत्तुमुपपादयति तदुपपत्तिरिति अयेद्वाग्नीति अयि
 मिनीद्राग्निदेवता कारुण्येन उपपादयति तदुपपत्तिरिति अयेद्वाग्नीति अयि
 प्रथमाह एषावाग्नीदेवता कारुण्येन उपपादयति तदुपपत्तिरिति अयेद्वाग्नीति अयि
 उष्टि तत्तुमुपपादयति तदुपपत्तिरिति अयेद्वाग्नीति अयि
 नेवं च मीमृषन् विभक्त्या तात्पर्यं कथयति अयेद्वाग्नीति अयि
 एकोऽपि विभुः प्रतदनीष्ट पदसमर्थ इत्यर्थः अयेद्वाग्नीति अयि
 ति सतीनी शाना माध्यायसहस्रसन्निः सहसंख्याकस्य धनस्य दानं एषा परमा सती कृता
 ताश्च वदुर्मेव कीदृश एव व्याख्याना इति नात्रे उन्नयोरव्याप्यत अयेताम्रवः सप्तही कृत्य
 तत्र यौलि गविशेषा पजीवनेन सौतीति तदेतदिति समाकाशे एकैकामृचं प्रदत्ता
 तं सप्रहृत्य सप्तदायी कृतमेतत्तुमुपपादयति तदुपपत्तिरिति अयेद्वाग्नीति अयि
 ता तत्रोपवती नृम्या त्मिकेत्येतस्या गबोवामातः परतपतिपाद्यमिन्द्रा
 प्रथमैर्ह्येतत्तुमुपपादयति यावन्त इति यनेति निपात
 अथैवं तैर्ह्येतत्तुमुपपादयति यावन्त इति यनेति निपात

श्रीः॥

एव

एतत्तुमुपपादयति तदुपपत्तिरिति अयेद्वाग्नीति अयि
 वेति एवैवायमग्नी उपपत्तिश्च तदुपपत्तिरिति अयेद्वाग्नीति अयि
 छानं विभक्त्या तात्पर्यं कथयति अयेद्वाग्नीति अयि
 एकोऽपि विभुः प्रतदनीष्ट पदसमर्थ इत्यर्थः अयेद्वाग्नीति अयि
 ति सतीनी शाना माध्यायसहस्रसन्निः सहसंख्याकस्य धनस्य दानं एषा परमा सती कृता
 ताश्च वदुर्मेव कीदृश एव व्याख्याना इति नात्रे उन्नयोरव्याप्यत अयेताम्रवः सप्तही कृत्य
 तत्र यौलि गविशेषा पजीवनेन सौतीति तदेतदिति समाकाशे एकैकामृचं प्रदत्ता
 तं सप्रहृत्य सप्तदायी कृतमेतत्तुमुपपादयति तदुपपत्तिरिति अयेद्वाग्नीति अयि
 ता तत्रोपवती नृम्या त्मिकेत्येतस्या गबोवामातः परतपतिपाद्यमिन्द्रा
 प्रथमैर्ह्येतत्तुमुपपादयति यावन्त इति यनेति निपात
 अथैवं तैर्ह्येतत्तुमुपपादयति यावन्त इति यनेति निपात

X
पन ४

वृ

४

सुतिशब्देन कर्मणा वा परिवरणेन कृतेन अनिराधश्च संविभुमिहोति
 तल्लदिः प्रवृत्तर्नोद संशतस्यंमन्यातः प्रवृत्तर्नोद संशतस्यंमन्यातः प्रवृत्तर्नोद संशतस्यंमन्यातः
 रीश्वरः विद्वद्वर्णकं संमर्थस्यात् तन्मार्गानि विदं मनः सारपंगे उमीश्वरः स्यात् तन्मार्गानि विदं मनः
 कारमाह किं विनि' हे देव देव त्वं यत्स्वम् ह्यं ददासि स्वर्गं मम किं विदं मनः सारपंगे उमीश्वरः स्यात् तन्मार्गानि विदं मनः
 मित्यर्थः एवं संमंत्रक होम नाग्र राक्षसमेव कार्येन दुपक्ष्णं फलत्रा यन्तर पक्षेन निष्ठुरता
 एतदपराधमेते उरिति न कर्तव्यमित्याह एतदिति होम समिधनाभ्यामग्निं प्राप्य पुनरुपस्था
 ने तेनैवावते' स्यात् च न संयुक्तमित्यनुपस्थान एव होमो आया मित्यर्थः एतदपराधमेते उरिति न कर्तव्यमित्याह
 दि' एतको हि यानं सुस्थादा नाशं प्राप्नोति' सच न तोषकः प्रवृत्तर्नोद संशतस्यंमन्यातः प्रवृत्तर्नोद संशतस्यंमन्यातः
 दुष्कृतं' एतद्वसया वकः एवमाह विज्ञापयति हे स्वामिन् अहोतव्या नापीपात्रा ह्यमिनि
 विषोषयेति एवं विज्ञाप्यमानंतर मेव एनया उर्ध्वं उरुषां विदजानाति' अनंतरं च तेनार्थे वा
 ति' एवमादीदृ विज्ञानरूपं स्वानि भूतस्याग्नेरुपस्थानं तदा वापयति त्रैदमेव संमंत्रक
 मित्यर्थः यस्मादुपतिष्ठतेत्यादि' एवमादी न्यस्याव कारणादप्युपस्थाने

न

ना

एषायाच्चाव आहवनीयगाहं प्रयोजः, पार्श्वे जितीत्यर्थः नावाहं इति नाव अजति किं
 नावाजः स्वयं प्राडित्यादि प्राडुस्वः सन् गाहं प्रयोजः आहवनीयं प्रातिहोमयोपगच्छन् नो
 इति अथ वक्ष्यते स्वर्गगतिरिति उतरं तत्परोहणमिति आहुः इत्यनेन आराहण
 ईतातश्च उतरं तत्परोहणमिति उतरं तत्परोहणमिति आहुः इत्यनेन आराहण
 नोपमाह अथय इति नाविप्रतीक्षणीयं कत प्रतरणायां सत्यां सरीत्राग्रहो ना सतवि
 येत' न्येते' ततश्च वहिर्बन्धो नवेन एवमेव न हि किलतः प्रवेरीनति पृथुः
 वि स्यामि संपत्त्या होति' अथयामिति होमाग्निं स समिदं प्रादाय त
 ग्रिहा वृजोति' तदा वष्टकोपधनार्थे तदा वाश्यादि स्यामे प्रातः क
 कोपधनार्थे तथा वयनसंस्तुत एवाग्नी सायं प्रातराहुतयः कश्च
 त्रित्यस्याग्नेः संवत्सर रूपं विवृणु तावकालमाध्यस्याग्निहोत्रहोमे
 प्रजापतिर्विदिति त्रित्यग्निः प्रजापतिना सह ब्रातृदात्मकः प्राजापति
 मतः संवत्सरपथेन मनु श्रितमग्नि
 एकैकं संवत्सरमिहा अनुष्ठाने
 एवमनुष्ठानं कृतं नवातीत्यर्थः

डके संपादने सौमि संप्रति विद्योषि
 राणि तत्र चित्या प्रसंपन्निरुक्ता मा
 हीरुनाशीति बर्हिनी च वाशीति रिताते अस्वनाशीते चो विदिताना सीति
 परिमणितकचः विद्यायुतर सप्तवात रीत्य को नवैति प्रतिदिवस मधि
 ज्ञानयुक्त निश्चिन्नादि आहुती संवसरस्य वर्षं शुभ्र त्रिंशत् संख्या
 इयमाना म्ना अग्निहोत्राहुतयः विंशत्युतर सप्तशत संख्या का नवैति
 तरे आस्य यजमानस्याग्निहोत्रं वाशीति त्रयामक महडुक्तेन संप
 प्रवृत्तान पूर्वकां नुष्ठानं प्रवीर्यति संवत्सरे संवत्सर इति ॥ ६ ॥ इति सा
 धवीय वेदार्थ प्राकाशे मार्थ दिनशत पच त्राह्येण द्वितीय कोटं द्वितीया
 अथ सायं कालीन मन्त्र्युपस्थानं विधिसुसदर्थमाख्ययिका माह अग्नौ हति रत उ नराध
 तेया ख्याते प्रतव्यं त्रु प्रवेद्या अत्र उरविः श्येता वाचि शेषः नाम तदित्यादि प्रत्या
 म्नामिन्योरात्रोत्तरार्थे काले तमग्निं दवा ने उपाति र्णते उपस्थान प्र कार माह दा
 स्मात्तु व मन्त्र्युपस्थानात्परा बोद्धे न विप्रत्या यजमानो वित्तु पछानं ऊयोति

शु

श्रीः ॥

कहं

त्रजापतिः पौरुषे दुते ज्ञेयाग्निप्रोक्तदत्त तत्रोपपद्यता अथादवस्थावा ने पौरुषस्य
 वं लगतो विशेषादवे भाविष्या आधिकारदक्षशेन वतिया वनाधिकार कालप्रागत
 त्रितायस्त्रीलिकाराणां दवनीषु गपदि वाहा हाद्यपद्याद्यं शुभ्रदवयु नैष्वदशेने निव
 ननतः पूर्वमधिहृत वामरुर्लैक्यानाद्याना हेततो मवंतरां तत्र वृत्तदवतमरुर्लैक्याना
 येने यथासम नावे बाधिका स्माननाधि --- तमो मानकंदे ये वशत इत इहो निवृत्ताधि
 काराना य र्कंदे त्यवदश इट इहो निवृत्ताधिकारा जुन लोकादिक मे ल स लोकादुल
 ल स त नुच्यता पौरुषे वा यिना कर्मणि क्वो यथा शयं पि च या ने दवयाने नोपप
 त्रक प्रव
 मोन शावते ते नो ल यने वा विमुच्य नो वा विमुच्यत वा अथ पुत्रादिक
 क करिष्यता एष्टव ग धर्वा नि य वि शेष निधना सर्व विशेषा ह्यनि
 त्रिंशत् ति ति शेष एव फल निवे दना तन्यपि नाग्नि विशेषा नुगुणये
 ताद नि य ता वा नि वे दना तन्यपि नाग्नि विशेषा नुगुणये

उरने ५
बैधिपर

